

जनकपुर टुडे का फेसबुक पेजमा विभिन्न पाठकहरूले पठाएका कविता/गजलहरू

॥ हाम्रो सानो प्यारो देश नेपाल ॥

हाम्रो देश प्यारो देश
सुनु पर्छ सबैको उपदेश
हाम्रो मिहिनेत सबैको हित
हामी छी सबैको नजिक
साना, ठुल छी यथाँ
सबै मिलि बनाउनुपर्छ,
नेपालको चित्र जहाँ जन्म
बाबा, आमाको साथ
हामी सबै छी काहाँ
सानो छ हाम्रो देश
ठुले छ हाम्रो परिवेश
नेपाल हाम्रो भूमि
हामी सबै मिलि,
नाच्नु पर्छ युधी मुमी

कविता लेखकः- नविन श्रेष्ठ
ठेगाना:- सिलापुर, खोरिया बट्टेश्वर-३

॥ कविता ॥

आज जिन्दगीको रणभूमीमा युद्धको आरम्भ गर्दै छु !
थाहा छैन हातको रेखाहमा के लेखिएको छ आमो भाय
आफै कोर्ने भागदौमा थु जिनु आफैलाई छ बदल्न्यु पनि आफैलाई
छ यात्रा मैरे हो यात्रि म आफै दू मलाई आपै गन्तव्यमा जसरि पनि
पुनु छ त्यसेले उटा बायोता छ न हाने सबै म न हीरस खान सबै
आश राखेहरूको आशा पुरा गर्नु छ मलाई त्यसेले आकैसंग एउटा
प्रण गर्दै छु आज बाधा अडचनहरूलाई रिहाई बनाउनु सङ्घर्षको
पहाड उत्तर सफलता चुम्नु छ मलाई केहि त बन्नु छ अब केहि त
गर्नु छ....त्यसेले आज एउटा यात्राको आरम्भ गर्दै छु के तिमी पनि
यो यात्राको सहयोगी बन्नै र सहयोगी ?

सुनिल कुमार मंडल
श्री उमा बि पितपुर पर्वता ध धनुषा
हाल धनुषाधाम न पा ध पर्वता धनुषा

॥ फूलवारी ॥

मधेस पहाड नेपालवासी हामी नेपाली
घरकोअधि र पछि राखदछौं फूलको वारी
चम्पा चमेली अरु सयपत्री खिलेको
गेदा, बेली, जुही, हजारी आदि भएको
हेर्दा लालू अति सुन्दर साफ्ट- बिहान
सुगन्ध यसको गमकन्छ मोहिन्छ मन
दिलमा रहेको विकार सबै दुरु गर्दछन
साफ्ट बिहान खिली- खिली हासिलो पार्दछन
हतास भएको मानिसताई खुशी पार्दछन
बाटो मैं जाने याहुरुलाई आकर्षित गर्दछन
अति सुन्दर यो मेरो प्यारो फूलवारी
फूलको खेत सांच्चे हो यो छैन जगल फाडी
यसैको फूल टिपी मानिस देउतालाई चढाउँछन
नेता- जेता आउदा स्वागती माला परिहाउँछन
जीवनमा यसको धैरे महत्व हुँच दाजु भाइ
भनाई मात्र हैन यसमा सांच्चे हो गराई

लेखकः- निरज कुमार यादव
ठेगान:- लक्ष्मीनिर्णय गाउँपालिका वाड़-३

॥ विश्वास बिना जीवनको कुनै अर्थ छैन ॥

के हुँच र अब आउने पुस्ताको,
आजभोलि त, भाईभाइमा भगाडा हुँदैछा
सानो-सानो कुरामा, ढूलो विवाद उद्ध थालेका छन्,
विश्वास हारूँदै, दुरि बढैदैछा
एउटा भाई अर्कोतर्फ विश्वास नगर्दा,
सप्ना चुरिन्छ र सम्बन्ध तुहिन्छ
खुल्को नाता भएका भाइहरू पनि
एकअर्कालाई शक्ता र डाले भित्रबाट खत्तम पार्न थालेका छन्।
कस्तो दिन आएको छ,
जित विश्वास गर्न सक्यौ, उति कम भयो
एक भाई अर्को भाईमात्र विश्वास गर्न सक्दैन,
मलाई चिनाछ छ, भविष्यको के होला?
यदि समयमै यो समस्याको समाधान भएन भने,
आउने पुस्ताको भविष्य अंधकारमा जानेछा
र यदि यसैते रुप्तो भने,
भाइहरू भाइको खुनको प्यासले भरिरेछन्।
आजभोलि भाईभाइले भगाडा गरी,
आमा-बाबुलाई ढुक्रा-टुक्रा पारी दिलहेका छन्।
के हुँच अब पूर्वीमा?
विश्वास बिना यो संसारको के हुँच?
विश्वास नहुनुको कारण के हो?समाधान छ कि छैन?

गुड्डु सिंह कुशवाहा
कक्षा:- १२, मोडेल मल्टिप्लल कलेज
घर:- औरहाँ न. पा:-०८ (भवानिग्रन्ज)

'अन्तिम मौका'

तिमी गई,
र म एकलो बैने,
यो मन अफै सोच्छ
के म तिमीलाई गुमाउँ पर्दै थियो?
हर सपनामा तिमी छै,
तर हात खाली छै,
मेरो अस्तित्वमा तिमो अभाव
तुफान बनेर चलिरहेको छा
म बैन्च सबै
तर तिमी बिना,
यो जिन्दगी केवल छायाँ हो,
तिम्रो उच्चालो खोदैछा
मलाई एउटा अन्तिम मौका देऊ,
मेरो गलती सुचारा,
मेरो माया प्रमाणित गर्न,
र तिमीलाई खुशी बनाउने बाचा गर्न।
म कमजोरो हुँदाको क्षण सम्फेर,
तिमीले आँखा नदाक,
मेरो प्रेमको गहिराई बुकेर,
एक पटक फेरि फक्की
मसंग कही छैन तिमीलाई दिने,
सिवाय यो मुकुको,
तर यसै तिमी आयै,
म संसार तिमै खुदामा राखिदिन्छु
यो अन्तिम प्रार्थना हो,
तिमीलाई फक्काउन,
मलाई मौका देऊ,
यो अधुरो प्रेम पूरा गर्न।

सौम्य राज पाठक
कक्षा १२, मोडेल कलेज
घर :- जलेश्वर र (बजाराही)

॥ मन रमाउँदैन ॥

त्यो गुलियो पन अब
उखु को रसमा छैन
अस्लाई के गलती
भनु मेरो मन बसमा छैना
अब त्यो आमुलय कुरा
बजार मा बिकैन।
अस्लाई के सुधूर्नु मेरो
चालामाला नै ठीक छैन
अब यो मन सानो सानो
कुरामा स्पाईदैन।
यहाँ सहिको बदला
सही त्यो नी पाउँदैन
हुनु त हजारो खुशी
यो मन पहिला जस्तो
अलि नी स्पाईदैन।

लेखक रोहन भुजेल
जनकपुर-७

॥ प्रकृतिसंग हाम्रो सम्बन्ध ॥

प्रकृति नै हुन हामी सबै प्राणीको जननी
धन्य प्रकृति हामी हो जल्लीतोका धनी
स्वच्छ वातावरण स्वर्ण रै हामो देश
क्या मिलेका छाँ यहाँ हिमाल, पहाड, मधेश
हिमगिरिबाट निस्किने नरी, खोला र भरना
यि यो श्रुगार हुन धर्ती माताको गहना
कसेले अब मास्तु हुन वन जंगल
यो चाराचुरुङ्गी, भाय, भातुको हो बास स्थल
जसले ठान्छ आपूर्वाई बलशाली देश
काम यसपाली रासीरी गरेस विशेष
जलबायु परिवर्तनमा राखोस ध्यान
यो पृथ्वीको कम गरेस तापमान।

नाम :- सरजीत यादव
कक्षा- १२ मोडेल कैम्पस जनकपुरधाम-०८
ठेगाना:- सोलुखुट-०१ महोत्तरी

॥ गजल ॥

अहाँ बिनु जिनगी बिजुली के तार लगै छै
दिलमे दरद ठोर पर मुसकी बेकर लगै छै
मुदा नइ घबराए अहाँ पीडा देखिक हम्प
प्रेम सिनेह आब हमरा शहर बजार लगै छै
बिसराओ का बिसरी नहि पावेकी कखोने
सायद ताही सैं जवानी आब अचार लगै छै
मोन के भुलाब लेल रिखेत रहै छी जगल
मुदा चोट खाएल हृदय बेवस लचार लगै छै
बद्र कोठा मैं बौवाइत रहै छी अपने धुझनमे
सुखल ठोर थाकल शरीर आब भार लगै छै

उद्गार यादव
मिथिला खिलाई नगरपालिका
सिरालिया-६

॥ मायाको चिनो ॥

मायाको चिनो, एउटा मौन सन्देश,
मनको गहिराइमा वाँचेको मीठो अभिलाषा
न त शब्द चाहिन्छ, न त आचार,
मायाको चिनो बुझै मन, बिन्नी र अनुवाद
सानो बत्रको टुका, साँचो भैं प्रिय,
वा कुनै कागजमा लेखेको संभन्ना प्यारा।
केही चिजले दिलाउँ उसलाई याद,
जुन सदैव रहन्छ हृदयमा वाँचेको प्रेमको तादा।
मायाको चिनो एक बचन, माया एक थुजा फूल,
यही चिनोले जीवनलाई बनाउँ छ फुलबारी, रीसलो भल्ना भैं कुला।
सम्फन हर दिन, अनि भल्ने यो अनुहार,
यो चिनोले यो त, मायामा राम्राम संसार।
जसले चिनोले सधै हामीसँग,
मायाको चिनोले वाँचेको राख्यै हृदयको सुगन्धा।
छिमे बगदछ समय, ती चिनोहरू साबी,
मायाको गहिराइमा हराउनु छ जस्तो, सधैलाई उनी।

लेखकः आदित्य भट्टा
कक्षा-१०
श्री राष्ट्रिय माध्यमिक बिद्यालय,
जनकपुरधाम-०१ रूपैल, बेलहि

॥ भूत मेला ॥

रातको अँच्यारो, संदेश ल्याउँछ,
ध्वनिहरू गूँजिन्छ, जहाँ कुनै प्रेत उन्निना।
भूत मेला लालू, काला बादलको लालू,
आकाशले चिच्याइहेको बहाडा, गङ्गाडाहटको ध्वनिमा।
जाडो हावा, असहज चुप्चाप बहन्छ,
भूतहरूको डमरू, र हँसीको अनहोनी रचनासँग।
नजा पाइलहरू, फुटेर आएका कसम,
प्रेतहरूको जमघट, लुकोको अनहोनी रचनासँग।
यो मेला नाजुक छ, अधिकारी हेरेग्यो,
तर जीवनको अजनबी डरको सबैलाई थाहा छा
जो थाहा पाँचैछ, उसको मन अँच्यारो बान्न बन्न,
कसेले साफ्छू, यो कालो रातको रात
तर असहज कुरा भनेको यो, डरलाई सँचै राख्नु,
भूत मेला मात्र होइन, समयले दिएको शिक्षा।
प्रेतहरूको रात्रि सँचौ र अनेपनि,
नयाँ बिहानसँगै बाँच्नको उमंग आउने छ।

लेखकः रश्मी दग्नार
मोरङ्ग, नेपाल

॥ समस्या को घर ॥

समस्याको घरमा चुपचाप बसिन्छ,
सपना हराउँछनु, मन गहिरो दुखिन्छ।
दीवारहरू उठो, हावा गहिरो,
हरपल चिन्ता, व्यथा तिमीले भोग्नु।
आकाश गङ्गाड, भूमि हामाको छ,
पानीले नुपुन, यास सधै बाकी छ।
समस्या भित्र बरी समिक्षन्छ सधै,
के यो घर भनेको जीवनक

